

8.po Trojici – 25.7.2021 – Bež!

Milost' Pána Ježiša nech je s nami.

Ozeáš 3:1-5 „Hospodin mi riekol: znovu chod' a miluj ženu, milenku iného, cudzoložnicu, ako Hospodin miluje Izraelcov, hoci sa obracajú k iným bohom a obľubujú koláče z hrozna. Kúpil som ju teda za 15 strieborných a za chómer a letek jačmeňa a povedal som jej: mnoho dní zostaneš pri mne a nebudeš smilniť, nebudeš patriť inému. Podobne ja sa zachovám voči tebe. Lebo mnoho dní zostanú Izraelci bez kráľa a bez kniežat'a, bez obetí a bez posvätných stĺpov, bez eľódu a bez domácich bôžikov. Potom sa Izraelci navrátia, budú hľadať Hospodina svojho Boha i svojho kráľa Dávida. Pribehnú s bázňou k Hospodinovi a k Jeho добрôte v posledných dňoch“.

Videla som jedno video, na ktorom mama kľáčala na zemi s otvoreným náručím a v ústrety jej bežalo dieťa. Mama sa usmievala a celá šťastná čakala, kým sa jej milované dieťa hodí do náručia a ona ho objíme. Lenže... Dieťa s veľkou radosťou mamu obišlo a nosom sa prilepilo na výklad hračkárstva. Smutnosmiešny príbeh, ktorý však presne znázorňuje vzťah Pána Boha a Izraela v dobe proroka Ozeáša, ale aj vzťah – nás moderných ľudí – k Pánovi Ježišovi.

Ozeáš si – na Boží príkaz - za manželku vzal prostitútku Gómeru. A teraz ju má nanovo milovať, zamilovať sa do nej znovu. Ozeášov vzťah k nevernej manželke má byť ilustráciou Božej lásky k nevernému ľudu. **Pán Boh je ako tá mama, čaká s otvoreným náručím na svoj národ, na svoje deti, ale tie Ho obídu a vyberú sa v ústrety tomu, čo je pre nich dôležitejšie: a to sú rôzni bôžikovia, modly, amulety, sochy, aštarty a pod. Pán Boh im všetko dával a dáva, ale pre nich je dôležitejšie to, čo je ich srdcu blízke.** Ľud si namiesto Hospodina vybral koláče z hrozna, ktoré sú symbolom Aštarty. V Kanaáne sa v tej dobe uctievali mnohé božstvá. K tým najhlavnejším patril Baal, boh plodnosti a jeho ženský náprotivok: Aštarta, bohyňa, kráľovná nebies.

Ako by ste sa vy cítili, keby ste boli na mieste tej matky? A ako by sme sa cítili na mieste Pána Boha? Môžeme to najmä, my rodičia, veľmi dobre pochopiť, pretože sa nám už niečo také prihodilo. Dáte deťom život, možnosti vyštudovať, zabezpečíte ich, obetujete pre ne celý svoj život, no príde čas, keď sa z ich života musíte „odpratať“, lebo to inak nejde alebo preto, lebo to ony samé chcú. Už vás nepočúvajú a neposlúchajú, vaše rady ignorujú, nezaujímajú sa o vás alebo si v zlom vysvetľujú vaše najlepšie úmysly. Príde čas, keď vás deti – ťahané týmto svetom, majetkom, postavením, voľnosťou – obídu a už pre ne nie ste takí dôležití. Možno sa nám to, ako rodičom stalo alebo ešte len stane. Preto vieme plne pochopiť Pána Boha, ako sa asi cíti, keď sme aj my voči Nemu ignorantskí.

Máme kostol pod nosom, ale je pre nás zat'ažko prísť raz za týždeň na hodinku počúvať Božie slovo. Máme doma Bibliu, ale nečítame ju, lebo si myslíme, že my predsa všetko vieme najlepšie. Modlitbu používame iba v prípade, keď je nám zle a už niet inej pomoci. Ignorujeme Pána Boh v bežnom živote a žijeme akoby Ho nebolo. Viac ako Pána Boha si ctíme a slúžime svojim pozemským potrebám – peniazom, majetku, sláve, svojmu ja. Pán Boh síce naťahuje ruky vo forme bohoslužieb, Biblie, sviatostí, požehnaní a prítomnosti, ale my Ho obídeme a ideme tam, kde je podľa nás niečo zaujímavejšie, lepšie, kde sa nám plnia sny a zabúdame na to, že všetko, čo máme nám nedáva ani Baal ani Aštarta, ale všetko máme vďaka Božej milosti voči nám.

No napriek tomu všetkému Pán Boh svoj ľud miluje. Ľud je v Ozeášovom proroctve prirovnaný k žene, ktorú je možné kúpiť za 30 strieborných. Ľud je ľahko podplatiteľný, dá sa kúpiť komukoľvek, kto ponúkne viac, nemá problém vzdať sa Pána, ak mu to prinesie bojnú pozemského blahobytu. Pán Boh je však ochotný dať za svoj neverný ľud všetko a chce kúpiť Izrael tak, aby bol odkázaný iba na Hospodina, aby nemal nijaké iné opory. Izrael nemá mat' nič, čomu doteraz prikladal dôležitosť: kráľov, veľmožov, obetné služby, posvätné predmety, inventár pre modloslužbu. Pán Boh berie Izraelu aj všetko, na čom si zakladal a čo mu prinášalo falošné nádeje, plány a predstavy. Keď Izrael toto všetko stratí, začne hľadať Hospodina. Nebude to však automatické, ani Pánom Bohom vynútené hľadanie. **Na to, že národ Pána Boha potrebuje, musí prísť sám. Hľadanie Pána sa musí zrodiť z úcty a bázne pred Hospodinom a z poznania Jeho lásky, dobroty a milosrdenstva.**

Pán Boh miluje aj nás neverných. Za 30 strieborných nás kúpil – povedané symbolicky. Kúpil si nás, tvrdohlavých, pyšných, bezbožných, na tejto zemi závislých, nevďačných, krvou svojho Syna. **Licitoval o nás s hriechom, so zlom, diablom aj s nami samými a ponúkol najvyššiu možnú cenu. Viac dať nemohol, nič viac sa totiž zaplatiť nedalo. Dal svojho Syna, Pána Ježiša Krista a to všetko preto, aby nám ukázal, že On je jediný a pravý nebeský Otec, ktorý je ochotný vzdať sa svojho jediného spravodlivého Syna, aby zachránil nás, nespravodlivé deti.** Niet tu inej cesty, iných možností, iných nádejí a opôr. Nepomôžu nám politici ani politika ako taká. Nepomôžu nám cirkevné úkony, ktoré robíme z nutnosti alebo vypočítavosti. Nepomôžu nám ani červené šnúrky či duchovné techniky, ktoré nás ťahajú preč od Pána Boha. Nepomôžu nám ani pozemské nádeje, naše plány, ktoré si dopodrobna pripravujeme ani predstavy, ktoré sme si sebecký vymysleli. Pán Boh toto všetko ľuďom berie, aby sme pochopili, že On je jediná cesta a že len k Nemu treba bežať a Jeho hľadať. Nefunguje to však automaticky. Pán Boh nás nenúti veriť Mu. On nám iba ukazuje úprimnú vieru v Neho ako možnosť. Je na každom z nás, ako sa s touto ponukou vysporiada. Hľadanie Pána Boha sa aj v našom prípade musí zrodiť z úcty a bázne z poznania, že v Ježišovi Kristovi je nám ponúknutá láska, dobrota a milosrdenstvo nášho Boha.

Pán Boh kľučí s otvoreným náručím a čaká. Pobežíme do Jeho náručia alebo Ho budeme do nekonečna obchádzať?
Amen.